

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. С., 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева
Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
в присъствието на прокурора Д. Ив. С.
като разглежда докладваното от Петранка Р. Прахова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20235400600036 по описа за 2023 година
Производството е по реда на глава двадесет и първи от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на подсъдимият Й. И. С., чрез
защитника а. К., против Присъда № 2/16.02.2023 г. по НОХД № 70/2022 г. на
РС – З., с която подсъдимият е признат за виновен и на основание чл. 212 ал.
1, във вр. с чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за
срок от две години и шест месеца, чието изтърпяване на основание чл. 66 ал.
1 от НК е отложено с изпитателен срок от три години; подс. С. е осъден да
заплати на НОИ сумата в размер на 41 773, 93 лева – неправомерно получени
суми за пенсия за осигурителен стаж и възраст от държавното обществено
осигуряване.

Във въззивната жалба се излагат доводи за допуснати съществени
нарушения на процесуалните правила и за незаконосъобразност и
неправилност на обжалваната присъда. Прави се искане за отмяна на
обжалваната присъда.

В съдебно заседание подсъдимият Й. И. С. лично и чрез защитника
си а. К. поддържа въззивната жалба.

За окръжна прокуратура зам. Окръжният прокурор Д. С. оспорва
въззивната жалба.

Ощетеното юридическо лице ТП на НОИ – С. чрез юрисконсулт Д. оспорва въззивната жалба.

Като направи преценка на оплакванията във въззивната жалба и становищата на страните в съдебно заседание, както извърши и цялостна проверка на правилността на обжалваната присъда по реда на чл. 314 от НПК, С. окръжен съд намира жалбата за неоснователна.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

На 08.09.2014 г. подсъдимият Й. С. в приемната на отдел „Пенсии“ към ТП на НОИ – С. лично подал пред свидетелката М.С. – специалист в сектор „Пенсионно обслужване“ към отдел „Пенсии“ в ТП на НОИ, Заявление вх. № 11504/08.09.2014 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като приложил към заявлението и следните документи, доказващи трудовия му и осигурителен стаж и осигурителен доход, а именно: Удостоверение ***. и Удостоверение УП 2 ***., издадени от ТПК „Бусер“, клон Стъкларски изделия – гр. С., както и Удостоверение *** г., издадено от „Памукотекс инженеринг“ гр. С..

В Удостоверение образец ***. било отразено, че за периода от 01.07.1974 г. до 30.11.1976 г. и от 13.01.1979 г. до 31.12.1987 г. подсъдимият С. е работил като „мияч на механична машина в стъкларски цех“ в ТПК „Бусер“ клон Стъкларски изделия гр. С.. В Удостоверение УП 2 с ***. било отбелязано, че подсъдимият е получил брутно трудово възнаграждение в размер на 29 982, 48 лева за заеманата от него длъжност „мияч на механична машина в клон Стъкларски изделия гр. С. към ТПК „Бусер“ за периода от 01.01.1982 г. до 31.12.1984 г. В Удостоверение ***., издадено от „Памукотекс инженеринг“ О* гр. С. е отразено, че в периодите от 04.01.1988 г. до 01.09.1992 г. и от 01.03.1994 г. до 01.07.1995 г. подс. С. е работил като „перач работник в багрилна кухня“.

Въз основа на тези и другите представени към заявлението от 08.09.2014 г. документи, с Разпореждане № *****/07.10.2014 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ в ТП на НОИ – С. на подсъдимия Й. С.а била отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от 08.09.2014 г. пожизнено на основание § 4 ал. 1 от ПЗР на Кодекса за социално осигуряване. С Разпореждане № *****/12 от 12.11.2014 г. на ръководител на „Пенсионно осигуряване“ в ТП на НОИ – С., пенсията за осигурителен стаж и възраст на подсъдимия С. е отпусната в действителния размер.

Паричните суми по отпуснатата и изплащана пенсия подсъдимият Й. С. получавал по личната си банкова сметка с номер **** в „Банка ДСК“ ЕАД клон ***, като за периода от месец октомври 2014 г. до месец януари 2021 г. подсъдимия С. получил обща сума в размер на 41 773, 93 лева, представляваща пенсия за осигурителен стаж и възраст, собственост на НОИ.

От заключението на назначената на досъдебно производство графическа експертиза се установява, че подписите в графата „Ръководител“

в Удостоверение ***. и Удостоверение **** не са положени от И.К. – директор на ТПК „Бусер“ за периода от 10.01.1986 г. до 31.01.1992 г. От графическата експертиза, изготвена на 09.06.2022 г. се установява, че подписът в графата „Ръководител“ в Удостоверение **** с посочен издател „Памукотекс Инженеринг“ ЕО* не е положен от Р.И.Ц. – управител на дружеството към посочения момент. Графическата експертиза също така установява, че подписите в графи „Изготвил“, „Гл. счетоводител“ и „Ръководител“ в трите инкриминирани документи са изготвени от едно и също лице.

От заключението на комплексната съдебна финансово-икономическа и счетоводна експертиза се установява, че с инкриминираните документи подсъдимият е посочил осигурителен стаж първия категория в ТПК „Бусер“ клон Стъкларски изделия гр. С. 11 г. 6 м. и 7 дни и в „Памукотекс Инженеринг“ О* 5 г. 10 м. и 29 дни или общо в двете предприятия 17 години 3 месеца и 16 дни; така формираният осигурителен стаж при първа категория труд е превърнат в трета категория и е послужил като основание за отпускане на пожизнена пенсия на подсъдимия. Експертизата установява, че ако общият трудов стаж на подсъдимия С. бъде преизчислен, след приспадане на стажа, удостоверен в инкриминираните удостоверения, то С. не е следвало да получи пенсия за осигурителен стаж и възраст към дата 08.09.2014 г., каквото право би имал едва през м. юни 2025 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ отделно и в съвкупност на събраните по делото писмени, гласни и експертни доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Б.Х.Ш. – гл. специалист в сектор „Отпускане на пенсии“ в ТП на НОИ-С.; Л.И.Х. – началник отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ-С.; М.Т.П. – главен експерт отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ[1]С. и И.Я.К. – заемала към процесния момент длъжността старши експерт по осигуряването в отдел „Пенсии“ в ТП на НОИ – С., дадени пред съда, в хода на съдебното следствие; показанията на св. Б.Ш., дадени в хода на ДП №7/2021 г. по описа на ОП-С. и обективирани на л. 37-39, том I, прочетени без съгласие на страните - по реда на чл. 281, ал. 4 НПК, в о.с.з. на 16.02.2023 г.; показанията на св. М.З.С. дадени в хода на ДП №7/2021 г. по описа на ОП-С. и обективирани на л. 35-36, том I, прочетени със съгласието на страните по реда на чл. 281, ал. 5, вр. чл. 281, ал. 1, т. 3 НПК, в о.с.з. на 16.02.2023 г. показанията на св. И.М.К., дадени в хода на ДП №7/2021 г. по описа на ОП-С. и обективирани на л. 44-46, том I, прочетени със съгласието на страните по реда на чл. 281, ал. 5, вр. чл. 281, ал. 1, т. 3 НПК, в о.с.з. на 16.02.2023 г.; Заявление с вх. №11504/08.09.2014 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст; Удостоверение по образец УП[1]2 № *** Удостоверение по образец ***, Удостоверение по образец ***; трудова книжка ***, трудова книжка ***; Заключение на комплексна съдебна, финансова, икономическа и счетоводна експертиза, изготвена от в.л. Р.Н.Г., находяща се на л. 54- 64, том

III от ДП 7/2021 г. по описа на ОП-С.; Протокол № 34/21-24 за извършена графическа експертиза, изготвена от в.л. инж. А.Д., находящ се на л. 115-124, том I от ДП 7/2021 г. по описа на ОП[1]С. и Протокол № 32/21-24 за извършена графическа експертиза, изготвена от в.л. инж. А.Д., находящ се на л. 43-45, том III от ДП 7/2021 г. по описа на ОП-С..

Така установените от заключенията на графическите експертизи обстоятелства кореспондират с показанията на свидетеля И.К.. Същият установява, че е бил директор на „Бусер“ за периода от 01.01.1986 г. до 31.01.1992 г., като в този период изобщо не е съществувал клон „Стъklarски изделия“, както и не е имало длъжност „мигач на механична машина в стъklarски цех“, какъвто цех свидетелят сочи, че не е съществувал, както и установява, че дейността на предприятието няма нищо общо със стъklarската промишленост. Свидателят К. е категоричен, че подписите за „Ръководител“ на инкриминираните документи не са положени от него, а поставения печат няма нищо общо с печатът, използван по онова време в предприятието. Достоверността на показанията на свидетелят К. се установява и от обстоятелството, че към датата на издаване на удостоверенията – 22.10.1991 г., не е съществувала организация в посочената правно-организационна форма – трудово производствена кооперация, тъй като със Заповед № РД-17-24 от 07.06.1991 г. съществуващата до тогава ДФ „Бусер – С.“ е преобразувана в „Бусер – С.“ ЕО*, т.е. кооперацията, сочена за издател в удостоверението изобщо не е съществувала.

От така установената фактическа обстановка въззивният съд приема за безспорно установено, че подсъдимият Й. И. С. е осъществил състава на престъпление по чл. 212 ал. 1 от НК, тъй като през периода от м. 10.2014 г. до м.01.2021 г., чрез използване на неистински официални документи - Удостоверение ***, Удостоверение **** на ТПК „Бусер“ и Удостоверение **** с посочен издател „Памукотекс Инженеринг“ ЕО*, е получил без правно основание чуждо движимо имущество – парична сума за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в общ размер на сумата от 41 773, 93 лева, собственост на Национален осигурителен институт, с намерение да я присвои.

Удостоверение ***, Удостоверение **** на ТПК „Бусер“ и Удостоверение **** с посочен издател „Памукотекс Инженеринг“ ЕО* са неистински документи по смисъла на чл. 97 т. 6 от НК, тъй като им е придаден вид, че представляват конкретно писмено изявление на друго лице, а не на това, което действително го е съставило. Касае се за официални удостоверителни документи, за които безспорно се установява, че не са подписани от лицата, сочени за техен автор.

Изпълнителното деяние „използване“ подсъдимият С. е осъществил чрез фактическото представяне на Удостоверение ***, Удостоверение **** на ТПК „Бусер“ и Удостоверение **** с посочен издател „Памукотекс Инженеринг“ ЕО* като приложение към подписаното от него

Заявление с вх. № 11504/08.09.2014 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, депозирано от подсъдимият пред свидетелката М.С., специалист в сектор „Пенсионно обслужване“ към отдел „Пенсии“ в ТП на НОИ – С.. Графологическата експертиза установява, че подписите в графата „декларирам“ на първа страница и „подпис на заявителя за пенсия“ в края на Заявление с вх. № 11504/08.09.2014 г. за отпускане на пенсия са положени именно от подсъдимия Й. И. С.. Подсъдимият С. е използвал инкриминираните документи, за да създаде невярна представа в съответните длъжностни лица, че са налице законоустановените предпоставки за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст и съответното длъжностно лице да издаде акт, с който да се разпорежи с повереното му имущество.

Неоснователна е защитната теза, че основание за получената сума в размер на 41 773, 93 лева е Разпореждане № *****/07.10.2014 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ – С.. Това разпореждане не би било издадено, ако подсъдимият С. не бе представил инкриминираните документи. Основание за отпускане, съответно получаване на пенсия за осигурителен стаж и възраст е достигане на определена възраст и полагане на определен трудов стаж; разпореждането за отпускане на пенсия се издава въз основа на констатация за наличие на изискуем стаж и изискуема възраст. Правото на пенсия се поражда от наличието на предпоставките, визирани в закона – определена възраст и определен стаж.

С представянето на инкриминираните неистински документи подсъдимият С. е въвел в заблуждение съответните длъжностни лица в НОИ, че са налице законовите изисквания да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. В резултат на това заблуждение съответното длъжностно лице от НОИ е извършило разпореждане със средства, собственост на НОИ, в полза на подсъдимия С..

Деянито е извършено от подсъдимият С. при пряк умисъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и е искал и целял настъпване на общественотоопасните му последици. Подсъдимият С. е знаел и съзнавал, че използва неистински документи, които документи отразяват трудов стаж, който той не е положил. В случая става въпрос за обстоятелства, които не биха могли да не са известни на подсъдимия, тъй като представя документи за стаж в предприятия, в които той никога не е работил. В тази връзка с представянето на тези документи подсъдимият С. съзнава, че цели получаване на имущество – пенсия за осигурителен стаж и възраст, без такава да му се следва, поради което е налице и специалната користна цел – да присвои паричните средства, предмет на престъплението.

Неоснователно е позоваването във въззивната жалба на Решение № 473/02.11.2010 г. по н. д. № 431/2010 г. на І н.о. на ВКС и на нарушения по чл. 6 от ЕКПЧ. Следва да се посочи, че това решение е постановено в производство по възобновяване на наказателно дело. Настоящата инстанция и

в настоящото производство няма правомощия да преценя законосъобразността на Определение № 52/21.04.2022 г. по ВНЧД № 50/2022 г. на ОС – С. Определение № 28/11.03.2022 г. по ЧНД № 106/2022 г. на РС – С..

По повод доводите във въззивната жалба следва да се допълни, както е посочил и районният съд, че в настоящото производство съдът не може да обсъжда и даде отговор защо на други лица за сходна фактическа обстановка РП – С. е поддържала обвинения за престъпления по чл. 316, във вр. с чл. 308 ал. 1 от НК. В изключителните правомощия на прокуратурата е повдигането и поддържането на обвинения за извършени престъпления. Съдът е компетентен да се произнесе в правната и фактическа рамка на внесенния обвинителен акт. Предвид разпоредбите на чл. 287 ал. 1 – ал. 4 от НПК следва да се посочи, че не са налице предпоставките за преквалификация на извършеното от подсъдимия деяние в такова за престъпление по чл. 316, във вр. с чл. 308 ал. 1 от НК. В случая подсъдимият С. не само се е ползвал от неистински документ, а в резултат на това използване на неистински документи е получил без правно основание чуждо имущество с намерение да го присвои. Т.е. налице е вредоносния резултат от използването на неистинските документи – получаване на чуждо имущество без правно основание и присвояването на това имущество, поради което е налице съставомерност на деянието по чл. 212 ал. 1 от НК, тъй като престъплението по чл. 212 ал. 1 от НК е резултатно престъпление. След като извършеното деяние от подсъдимия е съставомерно по повдигнатото му обвинение, то не би могло да е налице дискриминация по смисъла на чл. 20 от Хартата на основните права на европейския съюз и чл. 47 от ХОПЕС, както се твърди във въззивната жалба.

Неоснователно е и оплакването във въззивната жалба, че е налице неяснота в обвинителния акт на база на кои документи на подсъдимия С. е отпусната пенсия. Както в обвинителния акт, така и в присъдата и мотивите на съда са изложени ясни и точни мотиви кои са неистинските документи, които са дали основание на подсъдимия С. да бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст без основание, като не са налице неясноти или противоречия за тези обстоятелства.

Неоснователно е и твърдението във въззивната жалба, че трите документа са приети за неистински само на база на заключението на графологичната експертиза. Както се посочи по-горе, установеното от графическите експертиза кореспондира с показанията на свид. И.К., посочен като автор на два от документите - Удостоверение ***, Удостоверение **** на ТПК „Бусер“. Също така се посочи, че от писмените доказателства се установява че, към датата на издаване на удостоверенията – 22.10.1991 г., не е съществувала организация в посочената правно-организационна форма – трудово производствена кооперация, тъй като със Заповед № РД-17-24 от 07.06.1991 г. съществуващата до тогава ДФ „Бусер – С.“ е преобразувана в „Бусер – С.“ ЕО*, т.е. кооперацията, сочена за издател в удостоверението

изобщо не е съществувала; установено е, че в периода от 01.01.1986 г. до 31.01.1992 г. изобщо не е съществувал клон „Стъкларски изделия“, както и не е имало длъжност „мияч на механична машина в стъкларски цех“, какъвто цех не е съществувал, както и че дейността на предприятието няма нищо общо със стъкларската промишленост. Отделно от това, при извършена проверка по разплащателните ведомости, съхранявани в „Обединен осигурителен архив“ при ТП на НОИ – Пловдив, подсъдимият Й. С. е открит в осигурителя АПК – *** за 1976 г., 1981 г. и 1983 г., за което е било издадено УП 13 № 5526-20-24/22.04.2020 г., а също така е установено, че постоянния и настоящ адрес на С. винаги е бил в гр. *** и никога не е имал адресна регистрация на територията на гр. С.. Архив на „Памукотекс инженеринг“ О* не се съхранява /липсват ведомости в цялост/, но от заключението на графическата експертиза се установява, че подписите в графите „изготвил“, „гл. счетоводител“ и „Ръководител“ в трите удостоверения са изпълнени от едно и също лице, т.е. както в удостоверенията, посочени като издадени от ТПК „Бусер“, така и в удостоверението, посочено като издадено от „Памукотекс инженеринг“ О*, едно и също лице е изпълнило подписите – обстоятелство, което също категорично установява неистинността на трите инкриминирани документа.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция намира, че законосъобразно и обосновано районният съд е приел, че е налице съставомерност на извършеното от подсъдимия С. деяние по чл. 212 ал. 1 от НК, за което му е определено справедливо наказание при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, като е приложена и разпоредбата на чл. 66 от НК.

Престъплението по чл. 212 ал. 1 от НК е резултатно престъпление и подсъдимият С. е получил през основание чуждо имущество, което не му се следва, поради което е налице причинена имуществена вреда, с оглед на което законосъобразно е уважен гражданския иск на Национален осигурителен институт за сумата от 41 773, 93 лева, който е доказан както по основание, така и по размер.

При извършената служебна проверка на присъдата на районния съд по реда на чл. 314 от НПК въззивната инстанция не констатира основания за нейната отмяна или за изменението ѝ.

Предвид гореизложеното обжалваната присъда като законосъобразно постановена следва да бъде потвърдена, поради което и на основание чл. 338 от НПК С.ски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 2/16.02.2023 г. по НОХД № 70/2022 г. на 3.ски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____